

Crimen Fori Ecclesiastici

Seu Decretalium Gregorii IX. Pont. Max. Liber V ; Brevi Methodo ad discentium utilitatem Expositus, In quo præcipuae circa Materiam hujus Libri Quinti, quae tum in Theoria, tum in praxi occurrunt, difficultates solvuntur, allatis etiam contrà sentientium fundamentis, & horum solutionibus

Accedunt tres Indices, unus Titulorum initio Operis, duo rerum, & verborum notabilium in calce ejusdem, prior quidem super Tomum præsentem, alter compendiosus super Universum Jus Canonicum

Schmalzgrueber, Franz

Ingolstadii, 1727

VD18 13510827-001

§. IV. De Jubilæo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75255)

§. IV.

De Jubileo.

S U M M A R I U M.

137. Jubilei origo.
 138. Tempus, quo celebratur.
 139. Desinitio.
 140. &c. Facultates tempore Jubilei concedi solita.
 143. Ordinarium conceditur à solo Pont. in anno Sancto.
 144. Et incipit à Vigilia, Nativitatis, duratque usque ad eandem Vigiliam anni sequentis.
 145. Impediti Romam accedere lucrari possunt Indulgentias, si peragant opera prescripta.
 146. Quod etiam fit in extensione Jubilei.
 147. &c. Quenam opera prescripta sint?
 153. &c. An Indulgentias Jubilei sepius lucratur, qui prescripta opera sepius repetit?
 156. &c. An hæc peragenda sint omnia in una, eademque hebdomada?

159. &c. An qui primam hebdomadam omnia opera prescripta rite peregit, si in secunda commisit peccatum reservatum, aut Votum aliquod edidit, in hac secunda hebdomada ab illo absolvi, & in hoc dispensari possit?
 162. &c. An absolvi à reservatis, & in Votis dispensari possit ille, qui opera prescripta in Jubileo nondum peregit?
 166. &c. Quæ Indulgentiæ, suspendantur tempore Jubilei?
 172. &c. Quæ aliæ facultates?
 174. Quando incipiat, & quamdiu duret hæc Indulgentiarum, & facultatum suspensio?
 175. Quid consulendum illi, qui Jubileo sepe transacto, nondum peregit opera omnia?

137 **Q**uæritur 1. quid sit Jubileum? *q.* Jubilei, sive Jobolei nomine Hebræi denotabant annum quinquagesimum remissionis, quo in Lege veteri populus vacabat ab agricultura, & possessiones, seu prædia, agri, vineæ venditæ, Hypothecæ subjectæ &c. ad pristinos dominos sine pretio revertebantur, remittebantur debita, & delicta, exules in patriam, & servi in pristinam libertatem sine pretio redibant. *Lev. 15. à v. 10. & Num. 36. v. 4.* In nova Lege ad veteris imitationem eo significatur annus gratiæ, visitantibus Limina Apostolorum Petri, & Pauli concessus cum plenissima peccatorum, & Pœnæ pro his promeritæ remissione, aliisque favoribus. *Palao tr. 24. D. us. p. 12. §. 1. n. 1. Wiestner hic n. 177.*

138 **O**lim Jubileum concedebatur centesimo quoque anno *Extrav. antiquorum 1. int. comm. b. tit. Clemens VI. autem Extr. 2. cod. revocavit ad annum quinquagesimum; & denique Paulus II. ac post illum Sixtus IV. Extrav. quemadmodum 4. cod. reduxit ad annum vigesimum quintum: atque ita hodie servatur, ita, ut recurrente quovis anno vigesimo quinto à primis Vesperis Nativitatis Christi usque ad Vesperas primas ejusdem Festi anni sequentis per totum annum Romæ celebretur Jubileum, omnibusque Romam ad Limina Apostolorum venientibus tribuatur plenissima remissio omnium poenarum Divinæ Justitiæ debitæ. Atque ut affluxus iste ad Urbem fidelis populi major sit, eo anno, quo Romæ durat Jubileum, suspenduntur omnes*

Indulgentiæ plenariæ per totum Orbem, ut constat ex *Extr. quemadmodum cit. Const. Greg. XII. incipit Quoniam Sancti* apud Navar. *de Indulg. notab. 35. & Const. Innoc. X. incipit Cum nos nuper editæ pridie Nov. Maji 1649. apud Gobat de Jubil. in præfat.*

Definiri Jubileum cum Lezan. *Summ. 139. Q. Q. Regul. tom. 1. V. Jubileum n. 1. Wiestner hic n. 178. la Croix tom. 6. n. 1393. & aliis potest, quod sit Indulgentia plenaria, à Summo Pont. concessa visitantibus certas Ecclesias, vel certa pia opera peragentibus cum facultate abolendi à casibus reservatis, & à Censuris, vota commutandi &c. In quo differt ab aliis Indulgentiis; nam ultra remissionem poenæ pro peccatis debita continet alias præterea gratias, scilicet facultatem eligendi Confessarium, approbatum ab Episcopo quemcunque, dispensandi in Votis, absolvendi à Censuris &c. Navar. *notab. 8. §. 10. Suar. D. 50. sect. 4. n. 8. Palao §. 1. cit. n. 3. Wiestner n. 178. cit.**

139 **Q**uæritur 2. quanam facultates concedi tempore Jubilei soleant Confessario à poenitente electo? *q.* 1. potest absolvere à Censuris, & peccatis omnibus, etiam Ordinariis, & ipsi Papæ reservatis. *Excipitur 1. si is, qui absolutionem petit, sit excommunicatus à Judice. 2. si sit Excommunicatus, suspensus, aut interdictus publicè, & nominatim denunciatus. 3. si casus sit reservatus in Bulla Cœnæ; nam nisi in Bulla Jubilei hoc exprimat, potestas ab his absolvendi Confessario electo non competit, ut vult Gobat de Jubil. n. 247. quam-*

quamvis verisimiliter eam ipsi competere cum alijs affirmet Palao *tr. 24. D. un. p. 12. §. 2. n. 9.*

141 2. Potest commutare Vota, etiam Juramento roborata, in aliud opus bonum etiam valoris aliquanto minoris, quam sit actio Voto promissa. *Excipi solent quinque reservata Pontifici, Castitatis perpetuæ, Religionis, & trium peregrinationum, scilicet ad limina Apostolorum Petri, & Pauli Romam, Compostellam ad S. Jacobum, & in Terram Sanctam, 2. excipitur Votum in favorem alterius factum, & ab hoc acceptatum; quia potestas tale Votum relaxandi in generali concessione non venit, sed tacite exceptum intelligitur. Suar. de Vot. c. 15. n. 10. Gobat n. 290. Wiestner n. 179.*

142 3. Potest etiam opera, quæ in Jubilæo præscripta sunt, commutare in alia pia opera, saltem si hæc sint aliunde indebita, & æqualis valoris cum istis: non tamen respectu omnium, sed eorum duntaxat, qui claustris perpetuo, carcere, captivitate, infirmitate, aut alio quoque impedimento detinentur, & propterea ipsa opera in Jubilæi Bulla expressa, vel eorum aliquod peragere moraliter, h. e. sine notabili, aut magna difficultate non valent. Laym. l. 5. tr. 7. c. 8. n. 12. Gobat de Jubil. à n. 99. Wiestn. n. 179.

143 Quæritur 3. quis concedere Jubilæum possit, & quo tempore concedi solet? 1. Jubilæum concedit solus Pontifex, prout constat tum ex perpetua praxi Ecclesiæ, tum etiam inde, quia solus ipse concedere Indulgentias plenarias, ut dictum est n. 123. & ceteros favores de jure largiri potest c. dilectus 15. de temp. ordin. Gloss. *ibid. v. permissa*, Innoc. n. 2. Abb. n. 3. Sanctarell. de Jubil. c. 3. dub. 2. Wiestner n. 180. Ordinariè concedi solet in anno Sancto; extraordinariè, & extra annum Sanctum ob graves & publicas causas, & plerumque non multo post elevationem ad apicem Summi Pontificatus. Palao p. 12. cit. S. 3. n. 1. Wiestn. n. 180.

144 Jubilæum ordinarium, sive anni Sancti, ut n. 138. innui, inchoatur à Vigilia Nativitatis Domini, sive apertione Portæ Sanctæ, quæ eo die fit ad initium primarum ejus festi Vesperarum, & durat usque ad finem anni sequentis, sive ad Vigiliam, & primas Vesperas ejusdem Festivitatis anni sequentis, & ipsam Portæ Sanctæ reclusionem, quæ fit ad finem Vesperarum. Navar. de Indulg. notab. 24. Filliuc. tr. 8. n. 250. Wiestner n. 181. Neque obstat, quòd in Bullis Apostolicis indictionis disertè asseratur, id duraturum usque ad finem anni; quia secundum Dionysium, cognomento Exiguum, annus Ecclesiasticus non R. P. Schmalzgrueber E. V. T. II.

à Calendis Januariis, sed à Vigilia Nativitatis Domini inchoatur: quod etiam insinuat in ipsa Bulla Indictionis, dum Vigilia Nativitatis, quæ Jubilæum sequitur, dicitur Vigilia anni proximè venturi. Baron. Martyrol. Cal. Jan. Navar. not. cit. Gobat n. 17. Wiestn. n. 181. Ex quo sequitur, eum, qui Confessionem, & Communionem, pro lucrando Jubilæo requisitam, differret usque ad reclusionem Portæ Sanctæ, non amplius id lucraturum. Wiestner l. cit.

Quia verò multi, ut maximè vel 145 lent, justa causa impediende ad Limina BB. Apostolorum non possunt accedere, ut sunt Sanctimoniales, Anachoretæ, Eremitæ, carcerati, infirmi, idcirco Pontifex, ipsorum etiam animabus paternè consulere volens, iisdem, qui seclusis, & cessantibus his impedimentis, eò accessuri essent, concedere solet, ut & ipsi participes fieri possint Indulgentiarum Jubilæi, & cæterarum gratiarum, juxta Bullam Innoc. X. 12. Febr. 1650. apud Gobat à n. 29. si verè pœnitentes, & confessi pia opera cujusvis statui, & conditioni cum Romæ injunctis proportionata, Romæ à Vicario de Urbe, extra eam à locorum Ordinariis, & Superioribus Regularibus præscribenda peragant.

Extra Urbem pro lucrando Indulgentiis Jubilæi tempus determinari solet ab Ordinariis post annum Jubilæi lapsum, pro quo aliquando dantur duo menses, aliquando tres, aliquando unus, communiter, præsertim in Jubilæis extraordinariis, duæ hebdomadæ, h. e. quatuordecim, imò quindecim dies, ut notant Laym. l. 5. tr. 7. c. 8. n. 7. Cottonius l. 2. contr. 12. à n. 16. Wiestn. n. 183.

Quæritur 4. quæ opera requirantur pro lucrando Indulgentiis Jubilæi? 1. in Jubilæi Bullis communiter præscribuntur sex, 1. Visitatio Ecclesiarum præscriptarum: Romæ quidem pro hac visitatione designantur Basilica S. Petri, S. Pauli, S. Joannis in Laterano, & S. Mariæ Majoris: & quidem Romani Cives, & incolæ, per longum tempus, v. g. per annum ibi degentes, visitare templa ista debent per dies 30. continuos, vel interpolatos; forenses autem, & peregrini, per breve tempus ibi moraturi, per dies quindecim. Extra Urbem visitandæ sunt Ecclesiæ, vel Capellæ quatuor, vel tres, aut etiam una, si Papæ mens, & tenor Bullæ hoc patiat: & hæc designantur ab Ordinario, qui si plures, quàm quatuor præscriperit, non sunt visitandæ necessariò omnes, sed tot obire sufficit, quot præscriptæ sunt Romanis; quia locorum Ordinarii conditionibus, pro lucrando Jubilæo à Papa præscriptis, non possunt aliàs addere, Gobat n. 186. Wiestn. n. 183.

Wiestner n. 184. la Croix tom. 6. n. 1407.

¹⁴⁸ 2. Oratio Vocalis, & devota ad intentionem Papæ v. g. pro exaltatione Sanctæ Matris Ecclesiæ, extirpatione Hæresum, concordia Principum Christianorum, pro salute populi Christiani, pro impetranda Summo Pontifici gratia ad rectè gubernandam Ecclesiam universalem. Dian. p. 1. tr. 11. resol. 33. Card. de Lugo de Penit. D. 27. n. 85. Wiestner n. 185. cum aliis. Si exigatur in Bulla Oratio per aliquod temporis spatium, sufficiunt quinque Pater, & Ave; si præscribatur omnino inderminatè, brevior, imò minima, unius v. g. Pater, & Ave, ut volunt. Suar. D. 52. sect. 8. n. 5. Gobat de Jubil. n. 140. Wiestner n. 185. cit. quamvis meritò suadeant longiorem.

¹⁴⁹ 3. Confessio juxta Extr. cit. & Bullas alias, ibi si fuerint vere poenitentes, & confessi. Ubi ramen est distinguendum, an qui lucrari vult Indulgentias, sibi nullius peccati mortalis sit conscius, an verò talis peccati sibi conscius sit. Si primum, absque Confessione lucrari easdem poterit; quia Ecclesia, cum præscribit Confessionem, eam exigere solet à confcis peccati mortalis c. omnis 12. h. tit. Dian. p. 3. tr. 4. res. 126. Averf. q. 10. sect. 2. Beilag. p. 30. sect. 7. q. 1. Viva q. 8. art. 3. Wiestner n. 186. & probabile ait la Croix tom. 6. n. 1414. quamvis addat contrariam tutiorem, & tenendam. Si secundum, ad lucrandas Indulgentias Jubilæi omnino necessaria est Confessio actualis, ita, ut non sufficiat Contritio etiam Charitate perfecta. Navar. not. 18. Bellarm. l. 1. de Indulg. c. 13. Sanctarell. de Jubil. c. 14. dub. 2. Wiestner n. 186. cit. & patet ex Bullis Pontificis, ubi particula Et poenitentiam cum Confessione conjungit, & utramque copulativè requirit. Sufficit tamen Confessio semel peracta in finem lucrandi Jubilæi: & hinc si ita confessus, antequam cætera opera perficiat, incidat iterum in peccatum mortale, Indulgentias Jubilæi lucrari poterit modò prævia Contritione perfecta, cætera opera compleat in Statu gratiæ Dei; quia Bulla Confessionem ut Summum unam præscribit. Lugo l. cit. n. 100. Gobat n. 137. Wiestner l. cit.

¹⁵⁰ 4. Sacra Communio. Hæc necessaria est etiam ad lucrandas Indulgentias Jubilæi, quamvis in Bullis Jubilæi anni Sancti non exprimat, ut post Filliuc. supponit Gobat n. 178. conf. qui propter periculum veniūs, vel aliud impedimentum non potest Eucharistiam sumere, non potest Indulgentias istas lucrari, nisi hæc sumptio Eucharistiæ in aliud opus pium commutetur. Idem dicendum de pueris: & hinc isti tempore Jubilæi facilius, quam

alio tempore ad S. Communionem admitti possunt, & debent. Laym. l. 5. tr. 4. c. 4. n. 3. Wiestner n. 187. Potest autem Sacra Communio obiri quavis die intra hebdomadas designatas, quamvis consultum omnino sit, ut illa peragatur post alia opera jam perfecta, prævia Confessione, & in Statu Gratia. Wiestner l. cit.

¹⁵¹ 5. Jejunium tribus diebus, vide licet ferà 4. 6. & Sabbato eodem modo obeundum, quo exigi solet à fidelibus observatio jejuniorum præscriptorum ab Ecclesia: unde si Jubilæi Indulgentias lucrari velint, etiam pueri, & alii, qui aliàs ab observatione Jejuniorum præscriptorum ab Ecclesia quacunque ex causa liberati sunt, tri-duanum istud jejunium obire debent: quamvis in aliud opus pium ex causa notabilis difficultatis, vel detrimenti mutari possit. Laym. c. 2. cit. n. 12. Lezan. V. gubileum n. 12. Gob. n. 210. Wiestner n. 188. la Croix n. 1424.

6. Largitio Eleemosynæ: quo nomine venit præstatio cujuscunque operis ex septem Misericordiæ corporalis; cum enim quodlibet sit vera Eleemosyna, & Bullæ Jubilæi Eleemosynam generatim præscribit, cujusvis illorum exhibitione conditioni de faciendâ Eleemosyna satisfiet, ex mente S. Thom. 2. 2. q. 32. art. 5. Non refert autem, an Eleemosynam suâ, vel alienâ manu quis erogat, dummodo eam erogat de suo, & is, cui danda committitur, revera eandem det; nam si famulus e.g. cui mandatum est, ut det Eleemosynam heri nomine, eam non det, herus mandans Indulgentiam non lucratur, etiam si ipse in hoc valet omni culpa. la Croix tom. 6. n. 1301. resp. 3. coroll. 13. Circa quantitatem Eleemosynæ attendenda sunt verba Bullæ; nam si in hac Eleemosyna simpliciter, vel pro arbitrio, aut prout singulis charitas suggererit, præscripta est, sufficiet dare quamvis etiam minimam, utilem tamen arg. c. ex parte 18. de Censib. & reg. in obscuris 30. in 6. Gobat n. 219. la Croix n. 1427. Quod si verò Bulla exprimat, dandam pro cujusque facultate, danda erit pro cujusque conditione: ac proin largior dari debet à Principibus, Magistratibus, & divitibus, quam à pauperibus, sive iis, qui mendicando, aut propriis manibus laborando victum quaerunt. Gobat, Wiestner l. cit.

¹⁵³ Queritur 5. an Indulgentias Jubilæi sæpius lucretur, qui præscripta opera sæpius repetit? Affirmant Henric. l. 6. de Poenit. c. 16. n. 3. & l. 7. de Indulg. c. 11. pr. Rodrig. tom. 2. Summ. q. 184. n. 14. quia sunt beneficium Principis, sine ullo cujusquam præjudicio Indulgentiam plenariam largientis ei, qui præscripta ope-

operâ quovis mense, vel hebdomada est peracturus: cujusmodi Beneficia cum largissimam interpretationem admittant, sequitur, toties quemvis Indulgentias lucrari posse, quoties præscripta opera iteraverit.

154 Sed etsi fortè discursus iste locum habeat in Indulgentiis perpetuis, sive absolutè, & sine temporis determinatione concessis, id tamen meritò negatur de Indulgentiis Jubilæi, & aliis Plenariis temporaneis, sive cum temporis, præsertim brevibus, determinatione concessis, Navar. de Indulg. not. 31. n. 36. Suar. D. 57. sect. 1. n. 7. Sanch. l. 4. de Vot. c. 54. n. 30. Bonac. D. 5. de Penit. q. 7. p. 5. §. 2. n. 17. & D. 6. de Indulg. q. 1. p. 5. n. 32. Laym. l. 5. tr. 7. c. 8. n. 8. Palao tr. 24. D. un. p. 12. §. 3. n. 4. Wiestner n. 190. Ratio est, quia ipsa certi hujusmodi temporis determinatione factis indicatur, Indulgentiam semel duntaxat concedi, & verba Bullæ factis insinuant, determinationem duorum, vel plurium mensium, aut hebdomadarum tantum spectare commodum fidelium, ut qui uno tempore præscripta opera commode non possunt peragere, ea implere alio possint; unitur enim in Bulla Pontifex verbis disjunctivis in prima, vel sequenti hebdomade.

155 Ex quo cadit Argumentum contrarium. Interim tamen laudabiliter, & providè agunt, qui omnia præscripta iterant, & mense, vel hebdomade utraq; per agunt, non ut bis, sed ut semel Indulgentiam certius consequantur.

156 Quæritur 6. an præscripta opera peragenda sint omnia in una, eadèmq; hebdomada? Affirmant Henric. l. 7. c. 11. n. 2. Sanctarell. l. de Jubil. c. 7. dub. 1. Lug. D. 27. n. 205. Gobat n. 212. Wiestn. n. 191. cum aliis. Fundantur, quia concessio etiam liberalis Jure non prodest, nisi observetur forma, & impleatur conditio per eam requisita l. si cum filius 2. & l. generaliter 3. ff. de Donat. atqui Jubilæi Indulgentia disertè conceditur omnia opera peragentibus unâ ex duabus hebdomadis assignatis, ut patet ex Bullis communiter edi solitis. Confirmat sententiam istam consuetudo, seu praxis fidelium, opera præscripta sollicitè omnia peragentium in una hebdomada, ita, ut credant, se aliter indulgentiam non lucraturus.

157 Verùm etsi securius sit, & conformius praxi, unâ hebdomadâ opera omnia absolvere, probabilis tamen etiam est sententia, quæ cum Laym. l. 5. tr. 7. c. 8. n. 10. Bonac. de Indulg. D. 6. q. 1. p. 5. n. 34. Palao tr. 24. D. un. p. 12. §. 3. n. 19. Bellag. p. 3. sect. 3. q. 3. & aliis apud la Croix tom. 6. n. 1409. dicit, quod ex causa rationabili opera possint dividi, ita,

ut unâ septimanâ Indulgentiam lucrari volens visitet Ecclesias, alterâ communicet, vel jejuset. De Confessione, & Communionem certum est, illas, factis in hebdomada priori operibus cæteris, peragi posse in Dominica immediatè sequente, ut declaravit Gregorius XIII. apud la Croix n. 1417. imò sic consultum est facere, ut ita opus ultimum sit Communio, quæ cum vim detendi peccata venialia habeat, hoc modo disponit certius ad Indulgentiam plenariam consequendam. Quod verò etiam alia opera sic dividi in duas hebdomadas possint, Palao l. cit. colligit ex modo, quo Romani obtinere Jubilæum solent, qui mos est norma cæteris partibus extra Urbem; nam Romanos Pontifex non adstringit, ut in eadem hebdomada omnia opera præstent, ergo idem possunt alii.

158 Quæritur 7. an omnia opera peragere debeant in uno, eodèmq; loco? quamvis securius agat, qui in loco domicilii sui, vel alio publicati Jubilæi omnia opera exequitur, verius tamen est, etiam illum Indulgentias lucrari, qui operum partem e. g. visitationem Ecclesiarum in tali loco peragit, reliqua implet in alio, ad quem negotiorum causâ se contulit, Laym. l. 5. tr. 7. c. 8. n. 11. Palao §. 3. cit. n. 12. Lugo D. 27. n. 124. Gob. n. 89. Wiestn. n. 192. Ratio est, quia per ipsam præsentiam in loco publicati Jubilæi quilibet in eo existens, & ad eum veniens acquirit jus percipiendi Indulgentiam plenariam, hoc ipso, quod omnibus, qui Jubilæi durante tempore præsentibus sunt, concedatur: quo jure semel quæsitio non privatur per egressum, sed id secum fert arg. reg. privilegium 7. in 6. dummodo tamen in loco Jubilæi publicati visitet Ecclesias designatas, vel si ad eas accedere nequeat, & in loco, ad quem transit, nullè sint designata, à Confessario petat commutationem Visitationis in aliud pium opus.

159 Quæritur 8. an is, qui in prima hebdomada omnia opera præscripta rite peragit, si in secunda commisit peccatum reservatum, aut Votum aliquod edidit, in hac secunda hebdomada ab illo absolvi, & in hoc dispensari possit? Negat Suar. D. 57. sect. 1. n. 7. Sanch. l. 4. de Vot. c. 64. n. 28. Laym. l. 5. tr. 7. c. 8. n. 8. Bonac. D. 5. q. 7. p. 5. §. 2. n. 17. & D. 6. de Indulg. q. 1. p. 5. n. 32. ex ratione, quia respectu talis Jubilæum finitum, & Indulgentia obtenta jam est; cons. respectu ejusdem etiam cessat facultas absolvendi à peccatis, & dispensandi in Votis, occasione Jubilæi indulta.

160 Sed respondendum est affirmative. Ita tenent omnes, qui putant posse aliquem bis, vel pluries lucrari easdem Indulgentias, & consentiunt ex cæteris Palao

lao *tr. 24. D. un. p. 12. §. 3. n. 6.* Vallens. hic §. 26. n. 4. Wiestner hic n. 193. la Croix tom. 6. n. 1450. Rationem dant, quia licet facultas hæc occasione Indulgentiæ concessa sit, non tamen restricta ad illam est, imò non erat expediens ad hanc eam restringi, quòd Indulgentiæ consecutio soli DEO sit nota, ac propterea ob incertitudinem istam præscripta opera in secunda hebdomada rectè repetantur.

161 Imò Henriq. l. 7. de Indulg. c. 11. n. 4. Sà V. Indulgentia n. 14. Sayr. *Clav. Reg. l. 6. c. 12. n. 17.* Sanch. l. 8. de Matr. D. 15. n. 17. & l. 4. de Pot. c. 54. n. 19. Palao §. 3. cit. n. 9. Gobat à n. 263. & 308. Wiestn. n. 194. docent, eum, qui tempore Jubilæi peregit præscripta opera animò lucrandi Indulgentias, posse absolvi à reservatis, & dispensationem à Votis à Confessario à se electo impetrare, etiam post tempus Jubilæi exactum; quia determinatio temporis tantum statuta est executioni operum præscriptorum, non verò etiam gratiarum perceptioni, utpote ad quas consequendas exequenti opera præscripta intra tempus præfixum sine temporis mentione indulta est.

162 Quæritur q. an à reservatis absolvi, & in Votis dispensari possit ille, qui opera præscripta in Jubilæo nondum peregit? R. si habeat animum lucrandi Indulgentias Jubilæi, posse. Suar. tom. 2. de Relig. l. 6. de Pot. c. 16. n. 6. Sanch. l. 4. de Pot. c. 54. n. 42. Palao *tr. 24. D. un. p. 12. §. 3. n. 10.* estque hoc teste certa sententia. Difficultas est, si ita absolurus, vel dispensatus postea intentionem mutet, & Indulgentias non curet lucrari. In quo iterum certum est, non redire posse peccata semel remissa; quia in peccatis conditionata remissioni locus non est, Palao l. cit. n. 11.

163 Dubium est de eo, qui habet peccatum reservatum nondum subjectum clavis, quia dum tempore Jubilæi confessus est, ejusdem recordatus non est? Sed etiam hunc, transacto Jubilæo, à Sacerdote, qui alias Jurisdictionem absolvendi eum à mortalibus habet, absolvi posse, quin teneatur se Superiori sistere, modo Confessionem fecerit animò lucrandi Jubilæum, docet Sanch. c. 54. cit. n. 45. & Palao l. cit. n. 11. quia Sacerdos virtute Jubilæi absolvens, intendit absolvere, quantum potest, potest autem quoad peccata invincibiliter ignorata absolvere ab illorum reservatione; hæc enim absolutio non pendet ex absolute directæ quoad culpam. ergo &c. Aliud est, si habens peccatum reservatum invincibiliter ignoratum, Confessionem tempore Jubilæi non fecisset; nam talis, si Jubilæum neglexit acquirere, non acquisivit jus eligendi Confessarium, qui ipsum absolvat ab hoc re-

servato, ut bene advertit Palao l. cit. Rationem dat, quia reservatio non tollitur ipso facto per Jubilæum, sed per absolute Sacramentalem.

Similiter si quis tempore Jubilæi ab-¹⁶⁴ solutus est à Censuris, per hoc non reincidit in illas, quòd deinde mutata intentione negligat acquirere Jubilæum; nam licet redire Censuræ possint, quando eorum absolutio concessa est ad reincidentiam, quia tamen is modus concedendi absolute in Bullis Jubilæi non exprimitur, nullum est fundamentum afferendi talem reincidentiam. Navar. *Miscell. de Orat. 93. n. 2.* Henriq. l. 6. de Penit. c. 19. n. 6. & l. 7. de Indulg. c. 11. n. 4. Suar. de Penit. D. 11. sect. 4. n. 5. Sanch. l. 4. de Pot. c. 54. n. 44. Palao §. 3. cit. n. 11.

Idem ferè dicendum de eo, cui¹⁶⁵ Confessarius tempore Jubilæi Vota sua commutavit; nam horum obligatio non reviviscit, etiam si postmodum, mutata intentione penitens Indulgentias Jubilæi non curet consequi, Henriq. l. cit. Sà V. *absolutio n. 19.* Suar. l. 6. de Pot. c. 18. n. 9. Sanch. l. cit. n. 49. & 50. Palao n. 11. cit. x. quoad Votorum commutationem. Ratio est, quia esto, potuerit Confessarius vota commutare ea conditione, ut commutatio vim obtineat, peractis operibus pro Jubilæo præscriptis, & non aliter; at ex vi privilegii non cogitur hoc modo commutationem facere, imò nec expedit, censetur ergo absolute eam fecisse, & sine conditione, ut reviviscant, si opera illa non fuerint peracta.

Quæritur 10. quamam Indulgen-¹⁶⁶ tiæ suspendantur tempore Jubilæi? R. tempore Jubilæi suspenduntur tantum Indulgentiæ Plenariæ; non autem Partiales, prout liquet ex *Extrav. quemadmodum 4. int. comm. b. tit.* & aliis Veteribus Bullis. *Negue obstat*, quòd in Bullis recentioribus dicantur suspendi Indulgentiæ omnes, & singule; quia intelligendæ sunt ad sensum veterum Bullarum, ex generali principio, juxta quod, quidquid in posteriori Lege non fuit expressum specialiter, id veterum Legum, Constitutionumque Regulis relictum intelligitur l. *præcipimus 32. fin. C. de Appellat. Sanctarell. c. 5. dub. 7.* Lezan. *V. Jubilæum n. 5.* Wiestner hic n. 193. la Croix tom. 6. n. 1391. Resp. 2. & n. 1401.

Ex Plenariis excipiuntur, & non sunt¹⁶⁷ suspensæ, 1. Indulgentiæ concessæ Ecclesiis, & Basilicis Urbis Romanæ, etiam extra illius moenia sitis; quia in his cessat finis intentus per Suspensionem, ne scilicet fideles à peregrinatione Romana retrahantur, si Indulgentias Romæ propositas consequi possent domi: ubi notandum, hoc non procedere de Ecclesiis, extra Romam

nam existentibus, & habentibus communicationem Indulgentiarum, indultarum uni, vel pluribus Ecclesijs Romanis, nam respectu istarum finis Suspensionis manet Zerol. *prax. Epif. V. annus Sanctus n. 3.* Gobat n. 41. Wiestner n. 195.

168 2. Indulgentiæ S. Domus Lauretanæ. la Croix tom. 6. n. 1401. & secundum Gobat B. V. Einsidensis, Item Compostellæ, ut habet Palao tr. 24. D. un. p. 12. §. 1. n. 8, & Portiunculæ assisij. Suspenditur tamen Indulgentia Portiunculæ alibi per Orbem. Viva de Jubil. q. 4. art. 1. la Croix l. cit.

169 3. Indulgentiæ concessæ per Bullam Cruciatæ; quia istius privilegia dantur per modum Contractus, cum pro iis pendendi debeant duo Regales, privilegia autem ita concessa revocata non intelliguntur per clausulam generalem, nec revocari valent, nisi facta aliqua compensatione Lèzan. V. *Jubilæon n. 5.* Palao §. 1. cit. n. 10. Dian. p. 1. tr. 11. ref. 97. Wiestner n. 195. 7. secundò la Croix l. cit.

170 4. Indulgentiæ concessæ pro defunctis, saltem quæ extra Jubilæum applicari nequeunt vivis. An verò etiam illæ, quæ vivis applicari possunt, uti sunt, quæ proponuntur in Communione Generali Mensura in Templis Societatis JESU, suspendi intelligantur; dubitatum est sepius. Laym. l. 5. tr. 7. c. 8. n. 3. Palao §. 1. cit. n. 7. Gobat n. 47. putarunt eas non suspendi; sed contrarium patuit in Jubilæo, quod egimus initio presentis seculi, ubi etiam istas suspensas declaravit Innocentius XII.

171 5. Concessæ in articulo mortis; nam licet aliqui dicant, etiam has suspendi, verius tamen negant Gobat n. 44. Wiest, n. 195. la Croix n. 1401. tum propter declarationem duorum Summorum Pontif. tum verò, quod Suspensionis ratio, ac finis in moribundis omnino cesset. Et procedit hoc non tantum de articulo mortis verò, sed etiam de probabili, & prudenter præsumpto, licet mors non consequatur, la Croix l. cit.

172 Queritur 11. quænam aliæ facultates revocentur tempore Jubilæi? 2. revocantur, seu suspenduntur omnes facultates, & indulta quæcunque, quæ causâ indulgentiæ plenariæ quærendæ concessa sunt: qualia reputantur illa tantum quorum mentio fit in Extr. *Quemadmodum 4. int. canon. h. tit.* scilicet facultas eligendi Confessarium cum potestate absolvendi à reservatis, censuris, & alijs pœnis commutandi Vota, & in eis dispensandi, remittendi, seu componendi malè ablata; hæc enim frequenter concedi solent gratiâ consequendi Jubilæ-

um, & ut fideles ad Indulgentias illius lucrandas magis invitentur. Palao tr. 24. D. un. p. 12. §. 1. n. 9.

Contra non censentur suspensæ facultates eligendi Confessarium absque qualitate absolvendi à reservatis, vel etiam cum hac qualitate, si illa non à Pontifice, sed ab Episcopis, aliisque Prælati Ecclesiasticis, ordinaria potestate utentibus concessa sit; aut si talis facultas absolvendi à reservatis, commutandi, & dispensandi in Votis concessa quidem sit à Pontifice, non tamen intuitu Indulgentiarum consequendarum, qualem habent Regulares, & alii per privilegia Apostolica; nam his facultatibus etiam tempore Anni Sancti Romæ durantis uti possunt, ut ex communi DD. sententia docent Lugo D. 20. n. 145 Palao l. cit. Wiestner n. 196. la Croix n. 1403.

Queritur 12. quando incipiat, & 174 quamdiu duret hæc Indulgentiarum, & facultatum suspensio? 2. inchoatur ab ipsa apertione Portæ Sanctæ, & durat usque ad ejus reclusionem, quarum illa initio, ista in fine Vesperarum primarum Vigilæ Nativitatis Domini fit: qua proinde reclusionem facta, Indulgentiæ, quæ erant suspensæ, omnes statim, & sine ulla Papæ innovatione, vel confirmatione reviviscunt, ut contra Navar. *notab. 28. à n. 27. & notab. 33. fin. Zerol. V. Annus Sanctus §. ad 9. Rodriq. in Explic. Cruciat. §. 10. dub. 6.* melius, & verius docent Laym. l. 5. tr. 7. c. 8. n. 2. Palao tr. 24. D. un. p. 12. §. 1. n. 13. Gobat de Jubil. n. 50. & seqq. König hic n. 24. Wiestner *ibid. n. 197.* la Croix n. 1404. & monstrat praxis, usûsque receptus publicandi Indulgentias finito anno absque ulla Pontificis renovatione, quod nullatenus facerent viri alioquin Religiosi, & docti, si crederent suspensionem perseverare.

Queritur 13. quid consulendum illi, 175 qui Jubilæo ferè transacto, ex mera ignorantia opera faciendâ omisit, nec tantum amplius temporis habet, ut Jubilæo durante ea peragat omnia? 2. is posset confiteri ultimo die, & communicare; reliqua verò opera, quæ durante Jubilæo non potest perficere, posset ipsi Confessarius prorogare in sequentem septimanam post Jubilæum transactum; quia talis haberetur pro impedito. Similiter si quis opera omnia expleisset præter Communionem, & ultimo die, quo ad S. Synaxin accedere cogitabat, inadvertenter aliquid cibi assumeret, posset illi Communio commutari in aliud opus pium, vel differri in proximum diem, & sic ille lucrari Indulgentias.